

Uchwała Nr XIV.135.2012
Rady Gminy Zagrodno
z dnia 17 lutego 2012 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę

Na podstawie art 18 ust.2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2002 r., Nr 153, poz. 1270 ze zm.) uchwala się, co następuje :

§ 1.

1. Udziela się odpowiedzi na skargę Pana Marka Kwapisz na uchwałę Rady Gminy nr XV/81/08 z dnia 31 marca 2008 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu przeznaczonego na lokalizację elektrowni wiatrowych w rejonie wsi Modlikowice oraz uchwałę Rady Gminy Zagrodno nr XV/80/08 z dnia 31 marca 2008 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu przeznaczonego na lokalizację elektrowni wiatrowych w rejonie wsi Łukaszów i Zagrodno.
2. Treść odpowiedzi stanowi załącznik do uchwały.

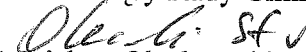
§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Zagrodno.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Stanisław Olechowski

Zagrodno, dnia 17 lutego 2012 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
we Wrocławiu
ul. Św. Mikołaja 78/79
50-126 Wrocław**

Strona skarżąca:

Marek Kwapisz, zam. Wojciechów 52 59-516 Zagrodno.

Strona przeciwna:

Rada Gminy Zagrodno, Urząd Gminy Zagrodno 52, 59-516 Zagrodno.

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm., dalej p.p.s.a.) Rada Gminy Zagrodno przekazuje skargę Marka Kwapisz na uchwałę Rady Gminy nr XV/81/08 z dnia 31 marca 2008 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu przeznaczonego na lokalizację elektrowni wiatrowych w rejonie wsi Modlikowice oraz uchwałę Rady Gminy Zagrodno nr XV/80/08 z dnia 31 marca 2008 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu przeznaczonego na lokalizację elektrowni wiatrowych w rejonie wsi Łukaszów i Zagrodno

wnosi o:

1. oddalenie skargi
2. zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

UZASADNIENIE

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów.

Rada Gminy Zagrodno uchwałami podjętymi w dniu 31 marca 2008 roku oznaczonymi odpowiednio numerami: XV/ 80/08 i XV/81/08 uchwaliła miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego terenu przeznaczonego na lokalizację elektrowni wiatrowych w rejonie wsi Modlikowice oraz w rejonie wsi Łukaszów i Zagrodno. Zaskarżone uchwały zostały przekazane wraz z dokumentacją prac planistycznych w ustawowym terminie do Wojewody Dolnośląskiego, który po sprawdzeniu ich zgodności z prawem skierował je do publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego. Przedmiotowe uchwały zostały opublikowane w dziennikach z roku 2008 nr 134, poz. 1589 i nr 139, poz. 1686.

Skarżący Marek Kwapisz pismem z dnia z dnia 20 listopada 2011 roku, na podstawie przepisu art. 101 ustawy o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591 z zm.) skierował do Rady Gminy Zagrodno wezwanie do usunięcia rażącego naruszenia prawa. W uzasadnieniu wezwania wskazał, że jest właścicielem działek położonych we wsi Wojciechów oznaczonych odpowiednio numerami: 390/2, 398, 326/2, 327/2, 467,444, 443, 439 i 390/1 oraz to że nie wyrażał zgody na wybudowanie farm wiatrowych w sąsiedztwie należących do niego działek. Podniósł, że uchwała rzutuje na sytuację prawną jego działek i ogranicza jego prawo do własności. Wskazał nadto, że przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. nr 80, poz. 717 z zm.) sformułowane w art. 6 dają mu prawo do wykonywania prawa własności w granicach określonych ustawą do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny zgodnie z warunkami ustalonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz podkreślił, że ustawa zasadnicza – Konstytucja stanowi w swym art. 64, że każdy ma prawo do własności. Nadto zarzucił Radzie Gminy, że ta nie zwraca uwagi na potrzebę rozwoju terenów mieszkaniowych we wsiach Łukaszów, Zagrodno, Modlikowice a także we wsiach ościennych i pozostałych w gminie Zagrodno i wprowadza całkowity zakaz budowy w w/w wsiach.

Rada Gminy Zagrodno na sesji w dniu 29 grudnia 2011 roku uchwałą oznaczoną numerem XII.87.2011 podjętą w sprawie rozpatrzenia wezwania skarżącego do usunięcia rażącego naruszenia prawa postanowiła nie uwzględniać wezwania wskazując w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do przedmiotowej uchwały, że skarżący nie wykazał, iż zaskarżone miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego naruszają jego interes prawny albo uprawnienia, polegające na istnieniu związku między zawartymi w kwestionowanych uchwałach unormowaniami a jego własną indywidualną sytuacją prawną, wynikającą z prawa materialnego. Zdaniem Rady Gminy, okoliczność ta jest na tyle istotna, że naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia staje się przesłanką dopuszczalności skargi w trybie przepisu art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym i otwiera drogę do jej merytorycznego rozpoznania (tak WSA we Wrocławiu w wyroku z dn. 30.09.2010 r., sygn. akt: II SA/Wr 391/09).

Interes prawny wzywającego musi wynikać z przepisu prawa administracyjnego materialnego i musi być bezpośredni, konkretny i realny. Do wniesienia skargi do sądu administracyjnego na podstawie przepisu art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym nie wystarcza posiadanie interesu prawnego lecz musi być on naruszony, co powinien wykazać skarżący (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dn. 3.11.2003 r. sygn. akt: SK 30/02, OTK ZU-A 2003, nr 8, poz. 84.). Zatem uprawnionym do wniesienia skargi, jest każdy kto wykaże, że istnieje związek pomiędzy jego własną prawnie gwarantowaną, a nie wyłącznie faktyczną sytuacją, a zaskarżoną przez niego uchwałą, związek polegający na tym, że uchwała ta narusza – pozbawia lub ogranicza właśnie jego interes prawny lub uprawnienia. Subiektywne przekonanie członka wspólnoty gminnej o niecelowości lub niesłuszności podjętej przez radę gminy uchwały, nie jest równoznaczne z naruszeniem interesu prawnego lub uprawnienia w rozumieniu art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (wyrok Sądu Najwyższego z dn. 7.08.2003 r. sygn. akt: III RN 42/02, OSNP 2004, nr 7, poz. 114). Naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia występuje zawsze wtedy gdy naruszenie to jest związane z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego. Obowiązku takiego nie ma wówczas gdy naruszony zostaje interes prawny lub uprawnienie skarżącego, ale dzieje się to w zgodzie z obowiązującym prawem w granicach przysługującego gminie tzw. władztwa planistycznego (wyrok NSA z dn. 3.09.2004 r. sygn. akt: OSK 476/04, ONSAiWSA 2005, nr 1, poz. 2; wyrok NSA z 22.02.2006 r. sygn. akt: II OSK 1127/05, Lex nr 194894). Tak więc nawet ewentualna sprzeczność uchwały z prawem nie daje podstaw do wniesienia skargi na podstawie przepisu art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie

gminnym, jeżeli uchwała ta nie narusza prawem chronionego interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego (wyrok NSA z 14.03.2002 r. sygn. akt: II SA 2503/01, Lex nr 81964).

Analiza własności gruntów wykazała, że skarżący był, w dniu uchwalania planów, właścicielem czterech działek objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego terenu przeznaczonego na lokalizację elektrowni wiatrowych w rejonie wsi Modlikowice (mpzp Modlikowice). Są to działki w obrębie geodezyjnym Wojciechów o numerach ewidencyjnych 467, 444, 443, 439, położone w liniach rozgraniczających terenu oznaczonego symbolem 9R. Pozostałe działki o nr: 390/2, 398, 326/2, 327/2 i 390/1, wymienione w piśmie skarżącego Marka Kwapisz z dnia 20 listopada 2011 roku, skierowanym do Rady Gminy Zagrodno, nie są objęte przedmiotowymi planami. Ponieważ ustalenia żadnego z przedmiotowych planów nie dotyczą tych działek, to nie można mówić o naruszeniu ustaleniami planów interesu prawnego lub uprawnienia w odniesieniu do nich.

Przedmiotowe uchwały nie naruszają w żaden sposób praw skarżącego, wynikającego z jego prawa do posiadanych na tym terenie nieruchomości, co świadczy jednoznacznie o braku naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia w rozumieniu art. 101 ust 1 ustawy o samorządzie gminnym. Obawy skarżącego, że kwestionowane ustalenia zaskarżonych planów miejscowych będą miały negatywny wpływ na jego prawo własności, pogorszenie sytuacji życiowej, nie są argumentami świadczącymi o tym, że postanowienia zaskarżonych uchwał naruszają jego interesy prawne lub uprawnienia. Sama tylko hipoteza, że może nastąpić ewentualne zagrożenie interesu w przyszłości, nie stanowi legitymacji do wniesienia skargi (wyrok NSA z dn. 18.09.2003 r. sygn. akt: II SA 2637/02, Lex nr 80699, wyrok NSA z dn. 04.02.2005 r. sygn. akt: OSK 1563/04, Lex nr 171196, wyrok NSA z dn. 1.09.2005 r. sygn. akt: OSK 1437/04, Lex nr 151236). Rada Gminy zauważa także, że o tym czy planowane przedsięwzięcie będzie uciążliwe dla skarżącego i otoczenia, nie zależy od ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ale od decyzji o pozwoleniu na budowę oraz innych decyzji wymaganych w tego typu sprawach (wyrok NSA z dn. 29.06.2011 r. sygn. akt: II OSK 618/11, Lex nr 862792).

Dowód: wezwanie do usunięcia rażącego naruszenia prawa z dn. 20.11.2011 r., uchwała Rady Gminy Zagrodno z dn. 29.12.2011 r., w sprawie rozpatrzenia wezwania Pana Marka Kwapisz do usunięcia rażącego naruszenia prawa.

W świetle powyższych wyjaśnień, w ocenie Rady Gminy skarga nie ma uzasadnionych podstaw, niemniej jednak z ostrożności procesowej Rada odniesie się do pozostałych zarzutów w niej formułowanych wykazując ich bezzasadność.

Naruszenie prawa materialnego tj. przepisów art.17 pkt 6 lit c ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80 poz.717 ze zm. zwana w dalszej części ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) w zw. z art. 7 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz. U. z 2004 nr 121 poz. 1266 ze zm. – zwana w dalszej części skargi ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych) wyrażające się w nie uzyskaniu zgody Ministra właściwego ds. rozwoju wsi na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych, na których zaplanowano budowę (lokalizację) farm wiatrowych pomimo tego, że obowiązek taki wynikał z treści wskazanych przepisów, tj. zwarty obszar projektowany gruntów rolnych przeznaczony w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na lokalizację farm wiatrowych przekraczał 0,5 ha;

Zarzut ten jest chybiony ponieważ, w ramach procedury planistycznej była uzyskana zgoda Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi [w skrócie MRiRW] na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych klasy IIIa o powierzchni 3,270 ha, które stanowiły zwarty obszar przeznaczony w miejscowym planie pod budowę stacji GPZ zgodnie z wymogami określonymi w art.7 ust.2 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych [w skrócie u.o.g.r](tekst jednolity Dz. U. z 2004r. Nr 121 poz. 1266 z późniejszymi zmianami). W uzasadnieniu wniosku do MRiRW o zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych opisano całe przedsięwzięcie inwestycyjne, podana została ustalona w planie maksymalna powierzchnia jaką może zająć pojedyncza wieża oraz maksymalna ilość wież możliwych do usytuowania w granicach poszczególnych terenów, podana została także informacja o przeważającym udziale gleb klasy II i III oraz o pozostawieniu w użytkowaniu rolniczym terenów wokół wież elektrowni wiatrowych. Wniosek został rozpatrzony pozytywnie przez MRiRW. Do Wójta Gminy Zagrodno nie wpłynęły żadne uwagi i zastrzeżenia dotyczące konieczności wystąpienia o zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych dla obszarów przewidzianych na lokalizację wież elektrowni wiatrowych. Potwierdzeniem takiej interpretacji „zwarłego obszaru projektowanego” jest ówczesne Stanowisko Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Departament Gospodarki Ziemią z

17 kwietnia 2007 (GZ.tr.022-23/07), zgodnie z którym: „W projektowanych fermach wiatrowych, przestrzeń pomiędzy wiatrakami i drogami dojazdowymi do nich, które są usytuowane w znacznych odległościach od siebie będzie wykorzystywana rolniczo i w związku z tym grunty te nie wymagają zmiany przeznaczenia. Jeśli zatem zwarta powierzchnia użytków rolnych przewidzianych do przeznaczenia na cele nierolnicze pod poszczególne wiatraki i drogi dojazdowe nie przekracza powierzchni granicznych określonych w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych, a więc 0,50 ha w przypadku gruntów I-III klasy lub 1 ha – w przypadku gruntów klasy IV, w związku z tym nie zachodzą przesłanki do występowania do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi lub Marszałka Województwa o wyrażenie zgody na przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów rolnych, gdyż decyduje o tym jedynie Rada Gminy”. Dodatkowym argumentem takiej wykładni jest uzasadnienie wyroku II OSK 738/0 z 27 czerwca 2008 r., w którym Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że: „Kryterium obszarowe zawarte w art. 7 ust. 2 ust. 1 Ustawy z 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U z 2004 r. nr 121, poz. 1266, ze zm.) dotyczy jedynie obszaru, który ma zmienić swoje przeznaczenie z gruntu rolnego lub leśnego na grunt przeznaczony na inne cele. Zatem kryterium obszarowe 0,5 ha odnosi się jedynie do działki, która ma zmienić swoje przeznaczenie bez wliczania w to obszaru, z którego została uprzednio wydzielona....”. Ponadto w planie nie określono konkretnych lokalizacji wież. Możliwość lokalizacji wież elektrowni wiatrowych została określona w następujący sposób:

- dla poszczególnych terenów, oznaczonych na rysunku symbolem E/R, ustalono jako przeznaczenie podstawowe: teren rolniczy przeznaczony na lokalizację (określonej maksymalnej ilości) wież elektrowni wiatrowych ustalając jednocześnie, że szczegółowa lokalizacja elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą towarzyszącą nastąpi na etapie sporządzania projektów budowlanych. Ustalono ponadto zmianę przeznaczenia gruntów rolnych, nie stanowiących zwartego kompleksu użytków rolnych pochodzenia mineralnego, na cele nierolnicze pod wieże elektrowni wiatrowych oraz drogi montażowe pod warunkiem, że ich lokalizacja nie będzie wymagała uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych, o której mowa w art.7 ust.2 u.o.g.r. Pozostała część terenu, nie zajęta pod wieże i drogi, pozostaje w użytkowaniu rolniczym. Wprowadzony w tekście planu warunek obligował do takiego usytuowania wież elektrowni wiatrowych, aby „zwarty obszar

projektowany” o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 u.o.g.r zajęty pod wieże i drogi montażowe nie przekraczał 0,5 ha dla gruntów rolnych klasy I-III. Przyjęto bowiem bezwzględny warunek, że wieża i droga montażowa (dojazdowa do wieży) zajmuje niewielką, ograniczoną w/w warunkiem, zwartą powierzchnię. Dodatkowo ograniczono w tekście planu powierzchnię pojedynczej wieży elektrowni wiatrowej do maksymalnej powierzchni 625 m². Pozostała przestrzeń znajdująca się wokół turbiny nadal będzie wykorzystywana w produkcji rolnej. Należy zaznaczyć, że w powszechnie obowiązujących przepisach prawa brak definicji zwartego obszaru przeznaczanego na cele nierolnicze. Stąd należy uznać że zarzut nie uzyskania zgody MRiRW na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze jest chybiony i niezgodny z rzeczywistością.

Dowód: decyzja Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr GZ.tr.057-602-560/07 z dnia 09.01.2008 r.

pismo Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Departament Gospodarki Ziemią z dnia 17.04.2007 r. nr GZ.tr.022-23/07.

Zarzut naruszenia prawa materialnego skarżącego poprzez sformułowanie w zaskarżonych uchwałach zapisów określających w sposób warunkowy zagospodarowanie terenów pod farmy wiatrowe co powoduje, że zapisy te są niedookreślone, a tym samym niedozwolone, należy uznać za nieuzasadniony. W uzasadnieniu skargi podano, że skarżący Marek Kwapisz jest właścicielem nieruchomości rolnych położonych na terenach objętych uregulowaniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uchwalonych w zaskarżonych uchwałach. Działki będące własnością skarżącego objęte są ustaleniami mpzp Modlikowice. Są to działki o numerach ewidencyjnych: 467, 444, 443, 439, położone w obrębie Wojciechów. Działki te znajdują się w granicach terenu oznaczonego w planie symbolem 9R – teren rolniczy. Teren 9R nie został przeznaczony pod farmy wiatrowe, w jego obrębie nie ma możliwości lokalizowania wież elektrowni wiatrowych. Zarzut, że zapisy w sposób warunkowy określają zagospodarowanie terenów pod farmy wiatrowe nie może dotyczyć działek skarżącego, ponieważ na terenie tych działek nie zostały wyznaczone tereny przeznaczone pod farmy wiatrowe.

Naruszenie prawa materialnego art.15 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez sporządzenie projektów planów miejscowych (zaskarżonych uchwał), które nie były zgodne z przepisami obowiązującego na dzień sporządzenia studium, a także poprzez procedowanie w sprawie podjęcia zaskarżonych uchwał pomimo tego, że przez większość czasu nie były one zgodne z obowiązującym dla tych terenów studium;

Zarzut ten jest nieuzasadniony i chybiony ponieważ uchwalenie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zagrodno dla obszarów w rejonie wsi: Zagrodno, Łukaszów, Modlikowice nastąpiło Uchwałą Nr XIII/72/07 Rady Gminy Zagrodno z dnia 28 grudnia 2007r., natomiast zaskarżane uchwały były uchwalone w następnym roku, w dniu 31.03.2008 roku :

- a. uchwała Nr XV/80/08 Rady Gminy Zagrodno z dnia 31 marca 2008r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu przeznaczonego na lokalizację elektrowni wiatrowych w rejonie wsi Łukaszów i Zagrodno,
- b. uchwała Nr XV/81/08 Rady Gminy Zagrodno z dnia 31 marca 2008r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu przeznaczonego na lokalizację elektrowni wiatrowych w rejonie wsi Modlikowice.

Stąd stwierdzenie, „że przez większość czasu nie były one zgodne z obowiązującym dla tych terenów studium”, jest nietrafne i chybione. Zaskarżane miejscowe plany były wyłożone do publicznego wglądu od 28 stycznia 2008r. do 19 lutego 2008r., już po uchwaleniu zmiany studium. Rada Gminy Zagrodno uchwalając przedmiotowe plany, w załączniku nr 3 do uchwał stwierdziła ich zgodność z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zagrodno, przyjętego Uchwałą Nr XI/56/99 Rady Gminy w Zagrodnie z dnia 29 grudnia 1999r., zmienionego Uchwałą Nr XI/55/07 Rady Gminy Zagrodno z dnia 30 października 2007r. i Uchwałą Nr XIII/72/07 Rady Gminy Zagrodno z dnia 28 grudnia 2007r.

Naruszenie prawa materialnego tj. art. 41 oraz art. 43 ust.1 Prawa ochrony środowiska (Dz. U. z z 2006 r. Nr 129 poz. 902 z późn. zm. – w brzmieniu obowiązującym w dniu podjęcia zaskarżonych uchwał) wyrażające się w szczególności poprzez:

- brak analizy w zakresie oddziaływania elektrowni wiatrowych na ludzi i nie uwzględnienia, że tereny te znajdują się blisko zabudowy mieszkalnej;
- nie przedstawienie w wykonanej prognozie rozwiązań mających na celu zapobieganie , ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego projektu; a także
- nie poddanie opracowanych projektów uchwał w wraz ze sporządzonym raportami oddziaływania na środowisko projektowanych przedsięwzięć opiniowaniu przez organ ochrony środowiska oraz państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, o którym stanowi art. 45 prawa ochrony środowiska.

Zarzut ten jest chybiony ponieważ, w ramach procedury planistycznej projekt mpzp wraz z prognozą oddziaływania na środowisko był uzgadniany przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Złotoryi, zgodnie z wymogami określonymi w art. 17 pkt 7c ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) oraz zgodnie z art. 43 i art. 45 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (w brzmieniu ustalonym na dzień opracowania projektów planów: Dz. U. z 2001r. Nr 62, poz. 627 z późn. zm.). Dowodem jest pismo Wójta Gminy Zagrodno Nr 7322-14/07 z dnia 08.10.2007 w sprawie uzgodnienia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu przeznaczonego na lokalizację elektrowni wiatrowych w rejonie wsi Modlikowice oraz otrzymana odpowiedź - Postanowienie Nr 74/07 Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Złotoryi z dnia 31 października 2007r., nadesłane pismem Nr ZNS-0133-04-45/WR/07. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Złotoryi uzgodnił projekt planu pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych bez zastrzeżeń. Podobna sytuacja dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu przeznaczonego na lokalizację elektrowni wiatrowych w rejonie miejscowości Łukaszów i Zagrodno. Postanowieniem nr 73/07 z dnia 31 października 2007 r. przesłanym pismem nr ZNS-0133-04-44/WR/07, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Złotoryi uzgodnił projekt planu na podstawie art. 43 i art. 45 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. Zakres opracowanej prognozy był zgodny z obowiązującymi na czas jej sporządzania przepisami prawnymi i zawierał wszystkie wymagane elementy. W prognozie

oddziaływania na środowisko dokonano analizy w zakresie oddziaływania elektrowni wiatrowej na ludzi oraz w analizie uwzględniono zabudowę mieszkaniową okolicznych wsi. Ponadto należy zwrócić uwagę, że przedmiotowe uchwały zostały przekazane razem z dokumentacją prac planistycznych (w tym prognozą środowiskową) do sprawdzenia przez Wojewodę Dolnośląskiego, który po sprawdzeniu zgodności z prawem skierował je do publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Powyższe wyjaśnienia uzasadniają stanowisko Rady Gminy i przemawiają przeciwko uwzględnieniu skargi.

W O J T
Mieczysław Stolina

w załączeniu:

1. odpis skargi.
2. akta sprawy